

SPOSOBY KLASYFIKOWANIA NORM¹ PRAWA ADMINISTRACYJNEGO

I. Zakres podmiotowo↔*przedmiotowy regulacji – klasyczne ujęcie

1) normy prawa USTROJOWEGO [„KTO”]:

administracja publiczna w ujęciu podmiotowym (podejście instytucjonalne/statyczne + podejście relacyjne/dynamiczne);

2) normy prawa MATERIALNEGO [„CO”]:

docelowo akcent na prawa i obowiązki administrowanych; kryteria, przesłanki itp.

3) normy prawa PROCESOWEGO [„JAK”]:

wyjściowo** – procedowanie w sprawie załatwiania spraw, o których mowa w prawie materialnym.

II. Zakres podmiotowo↔*przedmiotowy – w kontekście struktury administracji publicznej:

1) normy powszechnie obowiązujące²:

- bezpośrednio dotyczą także administrowanych (ich praw i obowiązków)³;
- dotyczą podstawowych zasad organizacji i funkcjonowania administracji publicznej;
- w zakresie stanowionym przez organy administracji publicznej potrzebują podstawy w ustawie (delegacja ustawowa/ogólna norma kompetencyjna);

2) normy nieobowiązujące powszechnie:

a) normy kierownictwa wewnętrznego:

- dotyczą szczegółowych kwestii organizacyjnych, wydawane w układach hierarchicznego podporządkowania, bezpośrednio dotyczą tylko administrujących (w układzie: organ administracji publicznej (OAP) - podległy mu aparat pomocniczy/urząd albo OAP – podległy mu OAP;

b) normy o charakterze powszechnie obowiązującym (specyficzne dla prawa zakładowego):

- dotyczą także administrowanych niebędących jeszcze użytkownikami danego zakładu administracyjnego (np. zasady przyjęć na studia);

c) normy wewnętrznego obowiązywania specyficzne dla prawa zakładowego):

- dotyczą także administrowanych będących już użytkownikami danego zakładu administracyjnego (np. regulamin studiów).

normy prawa USTROJOWEGO: zaczynają się od normy powszechnie obowiązujących, tego typu regulacje co do zasady finalizowane są na poziomie norm kierownictwa wewnętrznego;

normy prawa MATERIALNEGO: co do zasady tylko normy powszechnie obowiązujące, z wyjątkiem prawa zakładowego tam mogą dojść normy o charakterze powszechnie obowiązującym oraz normy wewnętrznego obowiązywania;

normy prawa PROCESOWEGO:

- regulujące postępowania w sprawach materialnych → co do zasady tylko normy powszechnie obowiązujące, z wyjątkiem prawa zakładowego tam mogą dojść normy o charakterze powszechnie obowiązującym oraz normy wewnętrznego obowiązywania.
- regulujące postępowania w sprawach ustrojowych → normy powszechnie obowiązujące/normy nieobowiązujące powszechnie.

¹ Uwaga: akcent na normy prawne (a nie na źródła prawa/akty normatywne).

² Uwaga: nomenklaturowy akcent na „totalne” obowiązywanie (nie „tylko” na zewnątrz administracji).

³ Uwaga: z wyjątkiem powszechnie obowiązujących norm prawa ustrojowego; należy też pamiętać o tym, że normy ustrojowego prawa samorządowego dotyczą mieszkańców/członków wspólnot samorządowych jako (współ)administrujących [a nie – administrowanych].